

Omkring forskningsudgifterne kan man jo sige, når man ser i Det Økonomiske Råds diskussionsoplæg, at det ikke ser helt dårligt ud i Danmark, men det er heller ikke godt nok. Det skyldes ikke den nuværende regering, det skyldes også det, den tidligere regering har sat i gang.

At der på et tidspunkt var et fald – det tror jeg også, ministeren ved, men det er jo ikke noget, man bruger meget tid på at tale om herfra – var det, fordi en række af de projekter, der blev sat i gang, var ved at udløbe.

Præcis ligesom ved andre langtidsaftaler, politiaftaler osv., der løber ud, vil man se, at ude i enden er der ikke sat så meget i gang. Derfor laver man så nye aftaler, og det gør man selvfølgelig, fordi man skal leve op til de mål og de nødvendigheder, der er på forskningsområdet. Sådan er virkeligheden altså, vil jeg godt tilkendegive over for ministeren. Derfor var det mest forkert, det der blev sagt heroppefra.

Kl. 16.25

Så forsøgte ministeren igen på sin – og jeg må sige – sædvanlige demagogiske måde at lægge mig i munden, hvad ministeren mente var Socialdemokratiets opfattelse af befodringsfradraget. Jeg vil godt sige, at det befodringsfradrag, som er etableret i dag, og som også har bidraget meget til, at arbejdsstyrken flytter sig, faktisk er en ordning, vi er gået foran med. At vi så bare synes, at den ordning, ministeren nu har foreslået, er sådan en given fortabt, vil jeg godt have lov at gentage. Men ministeren skal altså ikke lægge mig i munden, at vi vil afvikle befodringsfradraget. Det er der overhovedet ikke belæg for.

Så vil jeg godt sige omkring selve den regionalpolitiske redegørelse – ministeren vil jo helle tale om kommuner osv. – at når man går ind og kigger i det bilag, der ligger, så er der punkt for punkt opregnet, hvor der sker en afvikling af områder til skade for de regioner, der ligger længst væk fra hovedstaden. Det synes jeg er en trist udvikling. Det har også været en del vores bidrag her i debatten, og jeg skal ikke gentage alle disse punkter en gang til, men de ligger der. Det har ministeren altså ikke forholdt sig ret meget til.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke nogen voldsomme ambitioner om at forlænge debatten, men jeg må sige, at når hr. Jens Peter Vernersen stiller sig op her og siger, at

jeg ikke har forholdt mig til det, så vil jeg da bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at det jo sådan set er mig selv, der har leveret den redegørelse.

Det, der er pointen i det, er jo, at den redegørelse er et udtryk for, at regeringen helt ærligt fremlægger, hvad det er for en udvikling, der har været, målt på den regionalpolitiske vægt, siden vi sidst var sammen om temaet. Og der er noget, der peger den skæve vej, og der er noget, der peger den gode vej. Sådan er det. Det er regeringen helt ærlig om.

Det er jo også derfor, at hr. Jens Peter Vernersen har fået det særlige privilegium foræret af regeringen, at man kan stå og liste op fra et bilag, som regeringen selv har lavet, hvor der står: uha, uha, uha, uha. Men det samlede billede, og det er jo det, der er interessant, og det, der bør stå tilbage efter debatten her i dag, er punkt 1, at Danmark er i en international sammenligning et land i balance, og punkt 2, at regeringen er utrolig opmærksom på, at det ikke rokker ved, at der fortsat er udfordringer, og at regeringen derfor, punkt 3, har søsat en række konkrete initiativer, som jeg så ikke skal bruge denne korte bemærkning helt på falderebet af debatten til at gentage. Det er det, der står tilbage. At vi kerer os om det.

Det står så lidt i kontrast til noget af den luftige snak, der ellers har været fremme. Det er sådan set bare det, jeg har konstateret her, for jeg må konstatere, at nogle af de konkrete tiltag, vi lægger frem, er man ikke enige i, men vi mangler jo at få vide, hvilke andre konkrete tiltag det så er, man i stedet går ind for.

Men jeg tror, at det kan de, der har lyttet til denne debat, hvis der stadig skulle være nogle, der gør noget sådant, selv danne deres eget billede af.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Nødgaard som ordfører:

Poul Nødgaard (DF):

Det har været en lang og også en god debat, og det, der bringer mig på talerstolen som ordfører her i anden runde, er faktisk, at jeg har gjort mig den ulejlighed at gå ud og tage det beslutningsforslag, vi har fremsat omkring sygehusene. Det kommer i øvrigt til anden og sidste behandling i Folketinget i morgen tidlig, meget tidligt tror jeg, allerede ved 10-tiden, og så kunne man jo, inklusive hr. Vernersen, hvis han har tid at høre efter, overveje at stemme for det beslutningsforslag.